

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205075
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120205075.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlady Simkovej v spore žalobcu: A., Z. so sídlom A. XX, XXX XX N., L.: XX XXX XXX, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedušová, advokátka so sídlom Majerníkova 3/ A, 841 05 Bratislava, proti žalovanej: I. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. A. Z. XX, XXX XX, o zaplatenie 295,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 8Csp/81/2020-41 z 31.08.2020 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku III. o trovách konania.

II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne, cit.:

„I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 100,- € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 100,- € od 24.8.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca n e m á nárok na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a“.

2. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 497 Obch. zák., § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. ii/, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010Z.z., § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 4 - 6, § 39, § 100 ods. 1, § 101, § 103 a § 517 ods. 1, ods. 2, § 54a Obč. zák., § 1a ods. 4, § 1 ods. 4, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995Z.z., výrok o trovách konania § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 CSP.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 29.04.2020 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 295,- €, zmluvného úroku vo výške 32,54 % ročne zo sumy 300,- € od 23.08.2016 do 23.08.2016 a zo sumy 295,- € od 24.08.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 295,- € od 23.08.2017 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne z dlžnej sumy vo výške 295,- €, poplatky za upomienky vo výške 180,- € a poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- €.

4. Žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 23.08.2016 R. o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na sumu 300,- €, pričom žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok vo výške 32,54 %

ročne z poskytnutej sumy, ktorý pri riadnom splatení úveru predstavoval sumu vo výške 75,20 € a poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- €. Pri riadnom splatení úveru mala žalovaná zaplatiť celkovú čiastku vo výške 475,20 €, a to v 12. pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1,- € a ďalšie splátky vo výške 58,90 € vždy k 23. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc 23.09.2016 s termínom konečnej splatnosti dňa 23.08.2017. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola vypočítaná v sadzbe 37,86 %. Priemerná hodnota RPMN činila 31,71 %. Na strane 2 sa zmluvné strany dohodli na tom, že ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, zaväzuje sa veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky. V konaní nebolo sporné, že žalovaná uhradila dňa 23.08.2016 sumu 5,- €. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 6 do 12 mesiacov vrátane pre 4. štvrťrok roku 2015 so stavom platným k 31.12.2015 bola 18,77 % p.a., pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 29.01.2016.

5. Z vykonaného dokazovania mal potom za preukázané, že žalobca so žalovanou uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje ustanoveniami zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch (§ 52 a nasl.). Na základe uvedenej zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 300,- €.

6. Súd dospel k záveru, že žalobe žalobcu nemožno v celom rozsahu vyhovieť. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu súd sa pri svojom rozhodovaní v danom prípade zaoberal výškou dohodnutého úroku pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 32,54 % v čase podpisu zmluvy. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka teda nesmie sa priečiť dobrým mravom inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie NS SR č. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). Z internetovej stránky NBS úrokové miery úverov - spotrebiteľské úvery súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že úrok dohodnutý medzi stranami v danom prípade značne prevyšuje mieru úrokov pri úveroch poskytovaných bankami v čase uzavretia zmluvy a teda súd konštatuje, že je v rozpore s dobrými mravmi. V čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy boli úroky poskytované bankami v obdobných úverových vzťahoch vo výške 5,72 % ročne. S poukazom na zákonné ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 39 Občianskeho zákonníka, keďže dojednaná výška úroku je v rozpore s dobrými mravmi súd ju žalobcovi nepriznal.

7. Keďže v tejto časti je Zmluva o úvere absolútne neplatná, nie je dohodnutá platne úroková sadzba, ktorá je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. a potom je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ chýba čo len jedna náležitosť zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., potom je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože chýba podstatná náležitosť zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Keďže súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, nie je dôvodné, aby si žalobca uplatňoval poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- €. Okrem toho poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- € bolo nutné zahrnúť do výpočtu RPMN. V danom prípade sa nejednalo o službu danú spotrebiteľovi na výber. Poplatok za expresné spracovanie úveru pritom neslúži záujmom spotrebiteľa, ale veriteľ prostredníctvom neho navyšuje svoju odplatu. Je neprijateľné, aby poplatok za spracovanie formulárovej zmluvy, ktorú má veriteľ vopred pripravenú a ktorú používa v iných prípadoch predstavoval sumu vo výške 100,- €. V podstate veriteľ tieto finančné prostriedky zinkasoval za vyplnenie osobných údajov žalovanej do zmluvy a parametrov úveru. Vypočítaná skutočná RPMN (149 %) ako odplata pri spotrebiteľských úveroch prevyšuje najvyššiu prípustnú mieru odplaty určenú v zmysle § 1a v spojení s § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorá v čase podpisu zmluvy predstavovala 37,98 %.

8. Žalobca, ktorý si uplatnil poplatky za upomienky v sume 180,- €, nijakým spôsobom nepreukázal, že by žalovanej posielal akékoľvek upomienky, a teda že by mu výdavky v tejto sume vôbec vznikli a taktiež nie je zrejmé na základe akého ustanovenia VPPU si tieto poplatky uplatňuje.

9. Súd žalobu zamietol, aj čo do zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 10,00 % ročne z dlžnej sumy, nakoľko podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka ju považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uvedené ustanovenie o zmluvnej pokute súd nepovažoval za individuálne dojednané, nakoľko bolo pretlačené vo formulárovej zmluve a vzhľadom na výšku úveru 300,- € je zmluvná pokuta neprimerane vysoká ako sankcia, ktorá je spojená s nesplnením záväzku. Súd považoval dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľnú podmienku, ktorá je neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Okrem toho uplatnený nárok nie je určitý, nakoľko nie je špecifikovaná výška dlžnej sumy a ani časové obdobie, od ktorého sa počíta.

10. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaná by mala žalobcovi vrátiť sumu iba 300,- €. Suma mesačnej splátky po rozpočítaní poskytnutej sumy úveru do 12. v zmluve dohodnutých splátok predstavuje 25,- €. Ku dňu 29.04.2017 mala teda žalovaná uhradiť sumu 200,- € (8 splátok x 25,- €), pričom žalovaná uhradila iba 5,- €, t.j. ktorú je potrebné započítať na najskôr zročnú splátku. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, súd je v zmysle ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka povinný prihliadnuť na premlčanie z úradnej povinnosti (ex officio) bez toho, aby sa žalovaná premlčania dovoľávala. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 29.04.2020 premlčanými sú tak štyri splátky zročné pred viac ako tromi rokmi od podania žaloby, t.j. splátky zročné 23.05.2017, 23.06.2017, 23.07.2017 a 23.08.2017, t.j. suma v celkovej výške 100,- €.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 100,- €. Žalovaná mala úver zaplatiť najneskôr do 23.8.2017, takže počnúc od 24.8.2017 je žalovaná v omeškaní a úroky z omeškania preto súd priznal žalobcovi podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. odo dňa 24.8.2017. K uvedenému dňu bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0 % a preto sadzba úroku z omeškania činí 5 %.

12. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 C.s.p.. Žalobca mal v pomere priznanej sumy k pôvodne žalovanej sume istiny vo výške 300,- € úspech v rozsahu cca 33 % a neúspech v rozsahu 66 %. Miera úspechu žalovanej tak činí 33 %. Vzhľadom k tomu, že žalovanej trovy v tomto konaní nevznikli, súd preto rozhodol o trovách konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti.

13. Tento rozsudok včas podaným odvolaním, čo do zamietavej časti (výrok II., uvedené bezpochyby plynie z obsahu odvolania) napadol žalobca, poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci). Dôvodil, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. zo dňa XX.XX.XXXX ako veriteľ, poskytol žalovanej ako dlžníčke úver vo výške 300,- Eur. Zmluva bola uzavretá podľa zák. č. 129/2010 Z.z., ktorý považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, ak dôjde k naplneniu dôvodov ustanovených v § 11 ods. 1 zákona. Nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodov, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve sa v bode 3. uvádza, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 475,20Eur, v 12 pravidelných mesačných splátkach, tak, že prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1,-Eur a ďalšie vo výške 58,90Eur, vždy k 23. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 23.09.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Z toho vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade 12. splátok počnúc 23.09.2016. Ako je v texte zmluvy špecifikované, výška 475,20Eur pozostáva z istiny vo výške 300,-Eur a úroku vo výške 75,20Eur a poplatku vo výške 100,-Eur a taktiež je uvedené, že žalovaná je povinná uhradiť celkovú čiastku 1.104,80Eur v 12. splátkach. V zmluve je teda jasne určené rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov (300,- Eur + 75,20Eur + 100,- Eur). Predmetná zmluva preto nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov, nakoľko spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Žalovaná v prípade, že pri podpise zmluvy nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu, alebo že odpata, úrok, či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo od zmluvy odstúpiť bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo nevyužila, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasila s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalobca ďalej uvádza, že jednotlivými splátkami sa hradí najprv istina poskytnutého úveru a po uhradení istiny sa uhrádza zostatok z poskytnutého úveru (úroky, poplatok). Započítanie celej sumy splátky sa hradí najprv na istinu a až tak na úrok a poplatok v prospech dlžníka, pretože v prípade nezaplatenia niektorej splátky alebo omeškania dlžníka s platbou splátky dôjde skôr k zníženiu istiny, z ktorej by si žalobca ako veriteľ mohol uplatňovať zákonné úroky

z omeškania. V prípade osoby žalovanej má žalobca za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala. Žalovaná navyše žiadnym spôsobom nebola k podpisu zmluvy o úvere donútená a podpisy činila bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Ohľadom vážnosti prejavu vôle žalovanej, poukázal žalobca na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013. Uviedol, že žalovaná svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila svojim podpisom, bola si vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Rovnako nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie o premlčaní istiny vo výške 195,-Eur s poukazom na znenie zmluvy, v ktorom je uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín poslednej splátky nastane dňa 23.08.2017. Navrhol rozsudok v ním napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Žalovaná sa ku podanému odvolaniu nevyjadrila.

15. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383, § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok je v napadnutej časti vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

16. V danom prípade nebolo sporným, že predmetný záväzkový vzťah medzi stranami bol založený spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa spravuje aj príslušnými normami na ochranu spotrebiteľa.

17. Predmet prieskumu odvolacieho súdu, potom vymedzuje uplatnená odvolacia argumentácia odvolateľa. Jednou zo základných náležitostí odvolania (§ 363 CSP) je uvedenie, z akých dôvodov považuje odvolateľ rozhodnutie súdu za nesprávne (odvolacie dôvody), čo možno chápať, ako povinnosť tvrdenia odvolateľa pre odvolacie konanie. Dôvodmi odvolania, ktoré odvolateľ uviedol v odvolaní do uplynutia lehoty na podanie odvolania je potom odvolací súd viazaný (§ 380 ods. 1 CSP), čo znamená, že existenciu iných odvolacích dôvodov než ktoré uviedol odvolateľ, odvolací súd pri prieskume rozhodnutia a postupu súdu prvej inštancie nezisťuje a ak by aj v odvolacom konaní vyšli najavo, neprihliada nane. Jedinou výnimkou je, ak zistí existenciu väd, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), na ktoré odvolací súd prihliada aj vtedy, ak neboli odvolateľom uplatnené. Odvolací súd tiež na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva (§ 373 ods. 1 CSP). Dôvody odvolania môže teda odvolateľ doplniť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

18. Viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) znamená, že odvolací súd pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania. Odvolateľ teda v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia, ktorým vymedzením sa obmedzuje preskúmovacia právomoc odvolacieho súdu maximálne na dôvody vymedzené v odvolaní.

19. V danom prípade súd prvej inštancie založil svoje zamietnutie žaloby (i) v časti nepriznania dohodnuté zmluvného úroku vo výške 32,54% ročne na závere, že jeho výška je rozporná s dobrými mravmi; (ii) v časti nepriznania poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100,-Eur na závere, že v posudzovanej zmluve nie je platne dojednaná úroková sadzba, ktorá je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ a preto je potrebné úver z predmetu sporu považovať za bezúročný a bezpoplatkov podľa § 11 ods. 2 písm. b/ cit. zák., resp., že označený poplatok bolo potrebné zahrnúť do výpočtu RPMN; (iii) v časti nepriznania poplatkov za upomienky v sume 180,-Eur na závere, že žalobca nepreukázal vznik týchto výdavkov, resp. na základe akých ustanovení VPPU si ich uplatnil; (iv) v časti nepriznania zmluvnej pokuty vo výške 10% ročne z dlžnej sumy na závere, že tú

považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, lebo nebola individuálne dojednaná. Žalobca v podanom odvolaní v tejto časti ako odvolacie argumenty uviedol to, že úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva obsahuje riadne náležitosti, ako výška, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ďalej žalobca dôvodil tým, že žalovaná mohla od predmetnej zmluvy odstúpiť, ak mala pocit, že je nevýhodná, že splátkami sa uhrádza najskôr istina, až potom príslušenstvo, žalovaná nebola k podpisu zmluvy nútená, prejavila svoju vôľu, čo potvrdila svojim podpisom, bola si tak vedomá svojich záväzkov. Z obsahu odvolania žalobcu tak vyplýva, že jeho odvolacie dôvody v tejto časti vôbec nekorešponujú so závermi súdu prvej inštancie a jeho odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu v tejto časti zamietol z úplne iných, vyššie opísaných dôvodov a tie žalobca v podanom odvolaní vôbec nenapáda. Naopak venuje sa skutočnostiam, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v tejto časti nezaložil.

20. Nakoľko teda odvolacia argumentácia žalobcu v tejto časti, ktorou je odvolací súd viazaný, keďže preskúmava napadnuté rozhodnutie len zo žalobcom uvedených dôvodov, nekorešponduje s dôvodmi, na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, odvolaciemu súdu nezostáva iné, ako konštatovať vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže jeho závery neboli relevantným spôsobom nijako napadnuté. Odvolacie argumenty žalobcu tak boli pre rozhodnutie vo veci samej v tejto časti nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať.

21. O otázke premlčania sa žiada uviesť, že v zmysle § 54a Obč. zák. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ust. § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom, alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

22. Pri preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že žalobcom uplatnený nárok má spotrebiteľský charakter, súd prvej inštancie v súlade s vyššie cit. § 54a Obč. zák. správne prihliadol na premlčanie nároku z úradnej povinnosti bez toho, aby sa žalovaná premlčania dovoľavala. Žalobca totiž v spore nikdy netvrdil a ani nepreukázal, aby došlo k okamžitému zosplateniu úveru. Preto úvaha súdu prvej inštancie o premlčaní splátok, ktorých zročnosť nastala tri roky pred podaním žaloby, je správna.

23. Preto odvolací súd, po vyčerpaní relevantného odvolacieho dôvodu, rozsudok súdu prvej inštancie v II. zamietavom výroku, včítané súvisiaceho, odvolaním osobitne nespochybného a taktiež správneho III. výroku o trovách konania, postupom podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

24. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešná bola žalovaná, ktorej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadrila, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

25. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).